

TYP.AT.

BELASTINGKAMER.

Nr. 796/1981.

HET GERECHTSHOF TE 's-HERTOGENBOSCH.

6 januari 1984.

UITSPRAAK.

Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, tweede enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van mevrouw X te Z tegen de haar door de Inspecteur der directe belastingen te Y, opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1976, aanslagnummer 123.45.678.H67 en tegen het besluit van genoemde Inspecteur om van de in deze aanslag begrepen verhoging van de aanvankelijk te weinig geheven belasting 50% kwijt te schelden;

Gezien de overige stukken, waaronder het op 20 oktober 1983 ter griffie ontvangen verzoekschrift van de Inspecteur tot vervanging van de in deze zaak gedane mondelinge uitspraak door een schriftelijke, alsmede het proces-verbaal van die mondelinge uitspraak;

Gehoord ter zitting van 12 september 1983 te V en de Inspecteur, zijnde belanghebbende noch haar gemachtigde, hoewel overeenkomstig de wettelijke voorschriften opgeroepen, verschenen;

Overwegende, dat de navorderingsaanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van fl. 57.315,--, met verhoging van de aanvankelijk te weinig geheven enkelvoudige belasting -na kwijtschelding van 50%- met per saldo 50% of fl. 8.427,--;

dat belanghebbende -naar het Hof verstaat- primair als grief aanvoert dat de hierna te noemen winstcorrectie ad fl. 31.061,09 ten onrechte is aangebracht en de navorderingsaanslag daarom ten onrechte is opgelegd en behoort te worden vernietigd, subsidiair dat de navorderingsaanslag niet steunt op en nieuw feit en derhalve dient te worden vernietigd, en, meer subsidiair, dat, als zowel de primaire

als de subsidiaire grief niet gegrond zijn, de verhoging van de aanvankelijk te weinig geheven belasting ten onrechte is opgelegd en ten onrechte niet in voldoende mate is kwijtgescholden;

Overwegende, dat op grond van de stukken en de verklaringen van de Inspecteur ter zitting als vaststaand kan worden aangemerkt:

Belanghebbende exploiteerde in het onderhavige jaar een café-bedrijf te Z. De door belanghebbende in haar bedrijf verkochte dranken werd haar geleverd door drankengroothandel A te W (A).

Belanghebbende is gehuwd en haar echtgenoot werkte in 1976 mee in het bedrijf.

Belanghebbende deed voor het onderhavige jaar aangifte van een belastbaar inkomen van fl. 24.814,47, berekend als volgt:

nettowinst volgens de jaarstukken	fl. 28.146,47
af: toe te rekenen aan echtgenoot	<u>fl. 1.732,--</u>
blijft	fl. 26.414,47.
af: zelfstandigenaftrek	<u>fl. 1.600,--</u>
belastbaar inkomen	fl. 24.814,47.

De primitieve aanslag, welke is gedagtekend 31 januari 1978, is conform de aangifte vastgesteld.

Omstreeks mei 1979 is door de belastingdienst een onderzoek afgesloten bij A. Uit dat onderzoek bleek naar het oordeel van de controlerende ambtenaren dat gedurende een reeks van jaren zogenaamde "zwarte-circuit" leveringen hebben plaatsgevonden aan vaste afnemers.

Naar aanleiding van dit onderzoek is ten aanzien van belanghebbende, uitsluitend voor het jaar 1977, een renseignement vervaardigd, waarop de "witte" en de "zwarte" leveranties werden vermeld.

Op 1 november 1979 is door de belastingdienst bij belanghebbende een onderzoek ingesteld naar haar administratie over de jaren 1977 en 1978. Naar aanleiding van de bevindingen bij dat onderzoek heeft de Inspecteur zich op het standpunt gesteld dat de boekhouding van belanghebbende over het jaar 1977 en ook die over het jaar 1976 niet kon dienen als basis voor de winstberekening en dat de winst van belanghebbende in 1976 op grond van de in het verzoekschrift op bladzijde 1

onderaan en bladzijde 2 bovenaan weergegeven berekening fl. 31.061,09 hoger is geweest dan bij de primitieve aanslag is vastgesteld.

Dientengevolge heeft de Inspecteur aan belanghebbende een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1976, gedagtekend 17 december 1980, opgelegd, welke is berekend als volgt:

bij primitieve aanslag vastgestelde winst	fl. 26.414,47
winstcorrectie	<u>fl. 31.061,09</u>
	fl. 57.475,56
af: zelfstandigenaftrek	<u>fl. 160,--</u>
	fl. 57.315,56
toevoeging aan de fiscale oudedagsreserve	<u>fl. 0,--</u>
nader vastgesteld belastbaar inkomen, afgerond,	fl. 57.315,--

De navorderingsaanslag werd opgelegd met een verhoging van 100%, waarvan 50% is kwijtgescholden;

Overwegende, dat -naar het Hof verstaat- in geschil is:

- of de winstcorrectie ad fl. 31.061,09 terecht is aangebracht, welke vraag de Inspecteur bevestigend en belanghebbende ontkennend beantwoordt,,
- indien vorenstaande vraag bevestigend wordt beantwoord, of de Inspecteur de feiten waarop hij deze navorderingsaanslag baseert, reeds kende of redelijkerwijs had kunnen kennen ten tijde van het opleggen van de primitieve aanslag, welke vraag de Inspecteur ontkennend en belanghebbende bevestigend beantwoordt,
- en, indien de enkelvoudige belasting terecht is nagevorderd, of aan belanghebbende terecht een verhoging van de aanvankelijk te weinig geheven belasting van 100% is opgelegd en of deze verhoging terecht tot 50% is kwijtgescholden, welke vragen de Inspecteur bevestigend en belanghebbende ontkennend beantwoordt;

Overwegende, dat belanghebbende haar standpunt heeft doen steunen op het gestelde in het beroepschrift, het aanvullend beroepschrift en de daarbij gevoegde stukken;

Overwegende, dat de Inspecteur ter zitting heeft gepersisterd bij zijn standpunt op de gronden daartoe aangevoerd in het verzoekschrift, en hij ter zitting daaraan ter verduidelijking heeft toegevoegd, zakelijk weergegeven:

Uit het bij A ingestelde onderzoek bleek dat reeds sinds enige jaren met een bepaald systeem van zwarte leveringen aan vaste afnemers werd gewerkt.

Dat belanghebbende ook was opgenomen in dat systeem is gebleken uit het onderzoek dat bij haar werd ingesteld over het jaar 1977 (verwezen zij naar het daaromtrent gestelde in de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde fotocopy van het verzoekschrift inzake het beroep van belanghebbende tegen de navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1977). Met betrekking tot het jaar 1976 is ten aanzien van belanghebbende geen renseignement vervaardigd naar aanleiding van het onderzoek bij A en werd geen onderzoek ingesteld naar de boekhouding van belanghebbende.

De Inspecteur is er echter van uitgegaan -gezien de bevindingen bij het onderzoek bij A en die bij het bij belanghebbende ingestelde onderzoek over het jaar 1977- dat belanghebbende ook in 1976 zogenaamde "zwarte" inkopen niet in haar boekhouding heeft verwerkt -in dezelfde mate als in 1977- en dat daarom ook over het jaar 1976 een boekhouding werd geveerd die niet kon dienen als basis voor de winstberekening; overigens is de Inspecteur niets bekend omtrent de boekhouding over het jaar 1976, dat, zoals gezegd, naar die boekhouding geen onderzoek is ingesteld;

Overwegende omtrent het geschil: ad de winstcorrectie:

dat de Inspecteur op het standpunt staat dat de boekhouding van belanghebbende over het jaar 1976 geen betrouwbare grondslag vormt voor de winstberekening en dat de winst van belanghebbende in 1976 fl. 31.061,09 hoger is geweest dan bij de primitieve aanslag is vastgesteld;

dat de Inspecteur heeft verklaard dat ten aanzien van belanghebbende geen renseignement voor het jaar 1976 is vervaardigd en dat geen onderzoek werd ingesteld naar haar boekhouding over dat jaar, doch dat hij er van is uitgegaan dat -gezien het bij het onderzoek bij A geconstateerde systeem van zwarte leveringen aan vaste afnemers almede gezien de bevindingen bij het onderzoek bij belanghebbende over het jaar 1977- ook voor het jaar 1976 inkopen niet in de boekhouding zijn verantwoord -in dezelfde mate als in 1977- en dat die boekhouding

daarom niet kan dienen als basis voor de winstberekening en dient te worden verworpen;

dat echter alleen het vermoeden, ontleend aan de bevindingen bij het onderzoek bij A en die bij het onderzoek bij belanghebbende over het jaar 1977, dat ook in 1976 wel inkopen niet zullen zijn verantwoord, niet voldoende is om de boekhouding over 1976 te verwerpen en te concluderen tot een winstcorrectie als door de Inspecteur uitgevoerd;

dat het immers van zelf spreekt dat het niet verantwoord door belanghebbende van bepaalde inkopen op een zeker tijdstip is aangevangen, en de omstandigheid dat door belanghebbende in 1977 bepaalde inkopen niet zijn verantwoord geenszins meebrengt dat zulks ook in 1976 het geval is geweest, laat staan dat de Inspecteur aannemelijk heeft gemaakt dat dit in dezelfde mate als in 1977 het geval is geweest;

dat, nu de Inspecteur heeft erkend dat hem over de boekhouding van belanghebbende over het jaar 1976 niets bekend is dat tot de conclusie zou kunnen leiden dat deze boekhouding zou moeten worden verworpen -behoudens het reeds eerder genoemde vermoeden- er geen reden is deze boekhouding te verwerpen en de winstcorrectie in stand te laten;

dat deze grief van belanghebbende derhalve gegrond is en hieruit volgt dat de overige grieven geen behandeling meer behoeven;

VERNIETIGT de bestreden navorderingsaanslag.

Aldus vastgesteld op 6 januari 1984 door de heer mr. A.E. de Moor, lid van voormelde Kamer, in tegenwoordigheid van de heer R.O.J.M. de Windt, waarnemend-griffier.

De Windt

De Moor

Aangetekend aan partijen verzonden op: 24 JAN. 1984.